

WAT ALS ...

... we de loonnorm loslaten?

Ondanks de huidige gezondheids crisis leven en werken we met zijn allen nog altijd in een welvarend land. Sterker nog, in een van de rijkste regio's van de wereld. In een maatschappij waar je goed wordt verzorgd als je ziek of hulpbehoevend bent, waar gepensioneerden van hun oude dag kunnen genieten, waar een 13de maand vanzelfsprekend is, en waar de lonen, in tegenstelling tot de meeste andere landen, automatisch stijgen dankzij de index. Maar de coronacrisis hakte zwaar in op de Belgische economie. Die kromp vorig jaar met meer dan 6% en vandaag vechten veel bedrijven nog altijd om te overleven. Daarom is staken vandaag totaal wereldvreemd. Toch? Want...

WAT ALS ...

... de loonkosten de pan uit swingen? Als door die hogere loonkosten onze bedrijven uit de markt gespeeld worden door buitenlandse concurrenten? Dan is het voor bedrijven en buitenlandse investeerders voordeliger om te verhuizen naar het buitenland en verliezen wij onze bedrijven en jobs. Willen we dat?

FACT CHECK De loonkosten – voor eenzelfde functie of eenzelfde job – liggen in België gemiddeld nog altijd 10% hoger dan in onze buurlanden. Het is dus goedkoper om bijvoorbeeld een boek in Nederland te drukken dan in België. Bovendien is de arbeidsmarkt er veel minder rigide. Verwondert het je dan nog dat online shoppen goedkoper is in Nederland dan in België?

WAT ALS ...

... we de loonnorm indicatief zouden maken? Dat eisen de vakbonden. Zo'n eis betekent de facto verlies aan concurrentiekracht, want iedereen zal denken recht te hebben op meer loonsverhoging dan vastgelegd door de norm. Willen we dat soort georganiseerde onverantwoordelijkheid?

FACT CHECK Het verleden heeft dit meermaals aangetoond. 'Indicatief' staat in de feiten gelijk met 'doe maar op'. Gegarandeerd concurrentieverlies, gegarandeerd jobverlies!

WAT ALS ...

... we de loonnorm niet zouden respecteren? Dan is dat niet alleen onwettelijk, maar riskeren we bovendien dat de loonkosten ontsporen, er nog meer jobs verloren gaan en we met zijn allen aan koopkracht zullen inboeten omdat het inkomen van een werkloze lager ligt dan van iemand die aan slag is. Is dat de weg die we willen opgaan?

FACT CHECK Eén jaar na het uitbreken van de COVID-19-crisis zijn **alle** sectoren er nog slechter aan toe dan vóór de crisis. 94% van alle ondernemingen doet het minder goed dan eind 2019, maar probeert uit het dal te kruipen. Bijna 30% van de ondernemingen verkeert vandaag in acute nood en flirt met het faillissement. Verwondert het je dan nog dat als de loonlasten voor de bedrijven onverantwoord sneller zouden stijgen dan bij onze directe handelspartners, er veel bedrijven overkop zullen gaan? En duizenden mensen hun job zullen verliezen?

WAT ALS ...

... we kiezen voor vrije loononderhandelingen? Weg dus met de loonnorm en ook met de automatische indexering. In het buitenland is het zo. Is het dat wat de vakbonden willen?

FACT CHECK Naast de reële loonmarge (0,4%) is er een automatische loonsverhoging op basis van de indexverhoging (geschat op 2,8% in 2021 en 2022). Die loonsverhoging moeten de bedrijven eerst verdienen via meer productie en omzet vooraleer ze ze kunnen betalen. En dat na de zwaarste economische crisis ooit waardoor het bbp in 2020 met 6,5% (of 25 miljard euro) daalde. Je zal maar een restauranthouder of een reisagent zijn die zijn mensen een hoger loon moet betalen terwijl hij de afgelopen tien maanden zelf geen cent heeft verdiend. In ons land willen de vakbonden én een automatische loonindex, én een minimale loonsverhoging, maar zonder maximum. Zo krijg je binnen de kortste keren ontsporingen, jobverlies en bijbehorend inkomensverlies.

WAT ALS ...

... we de loonnorm loslaten?

WAT ALS ...

... de werkgevers en vakbonden geen loonakkoord bereiken? Dan zetten we de loonsverhoging van 0,4% op de helling, maar ook andere voordelen die de werkgevers tijdens de recente onderhandelingen in de Groep van Tien voorstelden, zoals extra bonussen en consumptiecheques. Zijn we bereid om twee of drie keer te verliezen?

FACT CHECK Geen enkele sector doet het nu beter dan voor de COVID-19-crisis. Hier en daar zijn er wel bedrijven die de coronacrisis goed zijn doorgekomen. Voor die bedrijven zijn de werkgevers wel bereid om eenmalig iets extra mogelijk te maken. De instrumenten daarvoor zijn voorzien. Denk aan een winstdeelneming, een collectieve bonus via cao 90 of aan consumptiecheques. De beste optie vandaag is 'structureel' de concurrentiekracht van onze economie niet aan te tasten om de werkgelegenheid te beschermen, en voor de 6% bedrijven die niet getroffen zijn door de crisis, een eenmalige, niet structurele premie te voorzien. Dat is pas verantwoord overleg!

WAT ALS ...

... alle inspanningen van de voorbije jaren om de heel hoge loonkost te verminderen teniet worden gedaan door de loonsubsidies en lastenverlagingen te gebruiken om de lonen structureel te verhogen zoals de vakbonden vragen? Dan zal België opnieuw de koppositie innemen in Europa als land met de hoogste loonkost en de laagste nettolonen. Is dat onze ambitie?

FACT CHECK De vakbonden schermen met 8 miljard euro subsidies die de bedrijven zouden hebben gekregen. Ze vergeten evenwel dat met die steun de loonkosten werden verlaagd en dus veel jobs gered of gecreëerd. Willen vakbonden dat overheidsgeld voor de creatie van nieuwe jobs misschien gebruiken om hogere lonen te onderhandelen voor zij die al aan het werk zijn?

WAT ALS ...

... de bedrijven geen dividenden meer zouden uitkeren? Of de winsten integraal worden gebruikt om de lonen te verhogen, zoals de vakbonden voorstellen? Dan lopen we heel wat investeringen, groeikansen en jobs mis. Is dat een goed vooruitzicht?

FACT CHECK Meer dan 40% van de Belgen belegt spaargeld direct of indirect in aandelen. Als een bedrijf winst maakt, keert het vaak dividenden uit. Het is dan ook meer dan normaal dat die vele Belgen een zeker rendement krijgen op hun investering. Voor die miljoenen kleine beleggers is een dividend dus een welgekomen aanvulling op hun inkomen. Maar ook voor de grote spelers, zoals pensioenfondsen, investeringsfondsen, steden en gemeenten ... is die uitkering van groot belang. Bijvoorbeeld om de (aanvullende) pensioenuitkeringen te kunnen betalen, om bijkomend in ons land te investeren of om de gemeente-infrastructuur te financieren.

Wat als we beslissen om het land een dag lam te leggen, omdat we denken dat we van actievoeren beter zullen worden? Eén ding is zeker. In de huidige benarde coronatijden wordt niemand beter van staken! Integendeel. We lopen het risico dat er opnieuw duizenden jobs sneuvelen. Staken betalen we met zijn allen in klinkende munt met een verlies van hoogstnoodzakelijke inkomsten voor bedrijven, de sociale zekerheid en de overheid. Staken betekent imagoschade voor ons land die we in deze coronacrisis kunnen missen als kiespijn. Staken betekent een slag in het gezicht van de duizenden bedrijven die samen met hun medewerkers dagelijks strijden om te overleven.